

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Vtrum notitia quæ ab Augustino dicitur proles mentis; sit in mente, sicut
accidens in subiecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. VII. ART. III. ET V.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum notitia, que ab Aug. dicitur proles mentis, sint in mente sicut accidentis in subiecto.

Circa quarum sic proceditur. Videtur, quod notitia que ab Aug. dicitur proles mentis, non sit in mente sicut accidentis in subiecto. Nullum n. accidentis excedit suum subiectum: sed notitia excedeat mentem, quia mens non solum seipsum, sed & alia pro notitia non est. ergo notitia non est accidentis mentis.

¶ 2 Præt. Nullum accidentis est æquale suo subiecto: sed notitia est qualis menti, alias in notitia, mente, & amore non consideratur imago trinitatis, quod Au. ponit. ergo notitia non est accidentis mentis.

¶ 3 Præt. Hoc idem videtur ex verbis Aug. qui in 9. lib. de trin. dicit, quod notitia & amor in anima existunt substantialiter, vel ut ita dicam essentialiter, non tamquam accidentis in subiecto, ut color, aut figura in corpore.

SED CONTRA. Notitia mentis nihil aliud esse uidetur, quam scientia: sed scientia est accidentis, cui sit in prima specie qualitatis. ergo & notitia,

RESPON. Dicendum, quod notitia quatuor modis accipi potest. Primo, pro ipsa natura cognoscitur: secundo, pro potentia cognitiva: tertio, pro habitu cognoscitivo: quarto, pro ipso cognitionis actu. Sicut etiam hoc nomen sensus quandoque nominat naturam sensitivam, prout. s. est principium huius naturæ, quod est sensible. Quandoque vero nominat ipsum potentiam, quandoque uero actum. Loquendo ergo de notitia primo modo accepta, constat quod non est in substantia mentis, sicut accidentis in subiecto, sed substantialiter & essentialiter, sicut dicitur quod rationale est in uino & uiuim in ente. Si autem loquamus de notitia tribus aliis modis accepta, sic duplum potest considerari, vel secundum quod comparatur ad cognoscendum, & sic inest cognoscendi sicut accidentis in subiecto, & sic non excedit subiectum, quia non quam inuenitur inesse alicui nisi menti. Vel secundum quod comparatur ad cognoscibile, & ex hac parte non habet quod inest, sed quod ad aliud sit. Illud autem quod ad aliud dicitur, non habet rationem accidentis ex hoc quod est ad aliud, sed solum ex hoc quod inest, inde est quod illa relatio secundum rationem sui generis cum substantiæ manet in diuinis, nec tamen est ibi accidentis: & pro hoc notitia secundum considerationem illa non est in anima sicut in subiecto, & secundum hanc comparisonem excedit mentem, in quantum alia a mente per notitiam cognoscuntur. Secundum hanc est considerationem ponitur trinitatis imago, quia est personæ diuina distinguuntur secundum quod ad alterum sunt: & secundum hoc etiam est quedam aequalitas notitiae ad mentem, in quantum se extendit ad omnia, ad que potest se extendere mes.

Et sic pater responsio ad obiecta.

QVÆSTIO III.

ARTICVLVS V.

Vtrum fuerit fructus animæ Christi in passione.

3. P. q. 16. 2.
7. o. u. c. 26
2. 10. o. & 9.
op. 2. 1. c. 48.
& opus 60.
de c. 22. p. 22.

DEINDE queritur de fructuone animæ Christi in passione. & uidetur quod illa fructus percutit usque ad essentiam animæ. Animæ n. Christi perfectus fructebatur: sed non esset perfecta fructus, si ad effusionem.

F sentiam animæ non peruerterit, sed considereret in una potentia, si superiori ratione, ergo peniebat usque ad essentiam animæ.

¶ 2 Præt. Anima Christi perfectus fructebatur quia animæ sanctorum in patria sed fructus sanctorum in patria pertingit usque ad essentiam animæ, ergo multo fortius in Christo.

SED CONTRA. Nihil fructus nisi quod cognoscit, quia secundum Aug. fruimus cognitionis, in quib. ppter se voluntas delictata conqueritur: sed cognoscere non est essentia animæ, sed potest, ergo in ad essentiam animæ non perueniebat.

RSPON. Dicendum, quod fructus in actu quodam consistit, quo Deus uidetur & amat, adhuc autem non est nisi rei subsistens: unde proprio quodam neque potentia animæ fructus, neque delectatio, sed homo, vel anima per se subsistens: sed tamē potentia animæ sunt principia operationum uia, sicut essentia animæ est principium esse uentis & secundum hoc oportet dicere quod superior res, cuis d' obiectum est res eterna qua fructum est, est principium fructus, quo l'anima fructus ad alias autem uires, vel ad animæ essentiam fructu perire non potest, nisi per quandam redundantiam, prout. s. ex illa fructione superioris rationis aliquis effectus in essentia animæ, vel in potentia interius relinquitur, & sic aliquo modo peruenient fructus ad essentiam animæ Christi in passione, & aliquo modo non. Si. n. consideretur essentia animæ in passione Christi, prout est actus corporis, fructus ad eam non perueniebat, alias corpus em gloriosum factum fuisse. Similiter nec ad essentiam secundum quod est radix inferiorum uirium, & sic fructus gaudium dolorem passionis, qui in uiribus inferioribus, totaliter evanescat: perueniebat autem ad essentiam animæ secundum quod erat radix superioris rationis. Et quia essentia animæ est simplex, & est tota in qualibet potentia, ideo dicitur quod tota anima fructebatur in Christo, in quantum feliciter est radix superioris rationis, & tota patitur, in quantum scilicet est actus corporis, & radix inferiorum uirium.

I AD PRIMUM ergo dicendum, quod non impeditur perfectio rei, nisi per hoc quod tollitur aliquid de essentiis rei, gloria autem corporis & inferiorum uirium pertinet ad gaudium accidentiale beatitudinis, & ideo quamus in Christo fructus non perficit ad essentiam animæ, secundum quod est actus corporis, & secundum quod est radix inferiorum uirium, non sequitur quod fructus fuerit imperfecta in Christo, sive beatitudo.

AD SECUNDUM dicendum, quod anima Christi perfectus fructebatur, quam animæ sanctorum in patria, loquendo intenue, non autem loquendo extenuetur, quia in patria gaudium fructus ad inferiores vires, & etiam ad corpus glorificatum pertinet, quod si in Christo fuisse, viator non fuisse.

QVÆSTIO III.

DEINDE queritur de pluralitate in substantiis spiritualibus inuenia.

¶ 1 Et queruntur duo.

¶ 2 Primo, Vtrum immensitas diuina excludat pluralitatem personarum.

¶ 3 Secundo, Vtrum angelica simplicitas paratur compositionem ex subiecto & accidente,

ART.